

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/1502 van 30 augustus 2016
in de zaak 1314/0248/A/3/0692

In zake: de bvba 't **HAMSTERKE**, met zetel te 3945 Ham, Heidestraat 110
waar woonplaats wordt gekozen

vertegenwoordigd door:
de heer Jan SAS

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Lieve DEHAESE
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:*

de **gemeente HAM**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester
en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan ROGGEN
kantoor houdende te 3530 Houthalen, Greenville – Centrum Zuid 1111
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 juli 2014, geregulariseerd met een aangetekende brief van 19 augustus 2014, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Limburg van 27 mei 2014, waarbij aan de tussenkomen- de partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het herinrichten van een schoolomgeving aan de N141 met het rooien van bomen, de aanleg van een bufferbekken en de aanleg van fietspaden in het kader van module 10 en 13 van de mobiliteitsconvenant Kanaalstraat, Dorpsstraat, Heidestraat en Stationsstraat.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3945 Ham, Dorpsstraat, Genenbemdestraat, Heidestraat, Kanaalstraat, Nieuwstraat, Poststraat, Processiestraat, Speelstraat, Stationsstraat en Zandstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie A, nummers 985 E-H, 977 Z, 973 A4-Z3-Y3-H3-X3, 972 D, 949 D, 950 E, 948 G, 948 E, 948 L, 944 Z3-Y3-X3-N2-B4-F3-A4, 943 K-L, 942 K, 628 F2, 594 L, 593 P-S, 585 H-K, 476 S, 475 L, 474 B-C, 462 A4-B4-D5-X4-Y3, 469 S2-C3-P-M2- W2-B3-L2-K2-Y2-R2, 467 D-C, 466 E, 461/02 L, 461/02 K, 462 X3-W4-V4-T4-E5, 351 P2-B2-N2-M2-L2, 344 Y2, 475 P, 973 G3 en sectie B, nrs. 585 L, 568 Z2-A3, 565 G3, 536 W, 535 K, 534 C, 533 D2-E2, 532 E, 251 X-V-T, 533 V2, 265 5 X3-Y3-V2-H2-L3-W3-D4-K-Z3-E3-M3-W2, 245 P, 244 D, 245 P, 239 D, 225 R, 224 K, 216 K-L, 218 P, 214P, 213 M2-S2-P2-N2, 211 Y-E2, 210 G-H, 201 D, 202 M-W-K-Y, 208 R-M, 206 V-W-X-F-Z, 84 F, 247 E, 249 E, 236 A, 264 K2-B2 en openbaar domein.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering tot vernietiging, die aanvankelijk werd toegewezen aan de eerste kamer, werd met een beschikking van 23 februari 2016 toegewezen aan de derde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 22 maart 2016, waar de behandeling van de vordering tot vernietiging ambtshalve werd verdaagd naar de openbare zitting van 12 april 2016.

2.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare zitting van 12 april 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Jan SAS die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Gauthier BAUDTS die *loco* advocaat Lieve DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jan ROGGEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De gemeente HAM, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, verzoekt met een aangetekende brief van 8 oktober 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 14 november 2014 de tussenkomende partij toegelaten in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 12 juli 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor: *“herinrichting schoolomgeving - N141 + Aanleg fietspaden - N141 in het kader van module 10 en 13 van het mobiliteitsconvenant Kanaalstraat, Dorpsstraat, Heidestraat, Stationsstraat R000605 – L208006”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgestelde gewestplan ‘Hasselt-Genk’, overwegend gelegen in woongebied, deels in gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut, deels in agrarisch gebied, deels met overdruk reservatie- en erfdienstbaarheidsgebieden.

De percelen zijn tevens, zij het gedeeltelijk, gelegen binnen de grenzen van het op 17 december 1984 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg ‘Sportcentrum’, zoals gewijzigd door het wijzigingsbesluit van 25 oktober 2005, meer bepaald in een zone voor ‘openbare wegenis’ en ‘zone voor openbaar nut’.

De percelen zijn volgens de bestreden beslissing niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, brengt op 13 september 2013 een ongunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 25 september 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 3 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Nv De Scheepvaart brengt op 7 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 16 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 oktober 2013 tot en met 15 november 2013, worden 12 bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Onroerend Erfgoed brengt op 17 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De dienst Water en Domeinen van de provincie Limburg brengt op 18 oktober 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij verleent op 10 maart 2014 het volgende gunstig advies:

“ ...

Overwegende dat het vanuit de dienst ruimtelijke ordening van de Gemeente Ham volgend advies kan worden gegeven:

- *De aanpassing van de wegenis is afgestemd op de omliggende scholen, middenstand, appartementen en woningen,... en bijgevolg integreerbaar in de omgeving en omliggende bebouwing.*
- *Het beeld van het openbaar domein na uitvoering sluit aan bij dat van een landelijke gemeente zoals Ham door onder andere meer groen langs de N141 te*

voorzien en het open landelijk karakter dat behouden blijft. Hierdoor wordt de leefbaarheid van het centrum van Kwaadmechelen en daarrond verhoogd.

- Door de heraanleg en vernieuwing van de riolering wordt voldaan aan de eis van gescheiden riolering waarbij de buffering geconcentreerd wordt in, in het landschap geïntegreerde bufferbekkens buiten de woonkern. Waar mogelijk krijgt het water opnieuw een plaats in het openbaar domein.
- Het ontwerp voldoet aan al de hedendaagse eisen rond toegankelijkheid, openbaar vervoer, verkeer, ...
- Het ontwerp waardeert de huidige verouderde toestand (spoorvorming, smalle fietspaden, verouderd wegbeeld, ...) op door te werken met verschillende duurzame materialen in functie van de snelheid en de zone en te voorzien van degelijke infrastructuur in functie van de kerngerichte middenstand en het wonen in de omgeving. Ook het totaal aantal parkeerplaatsen verhoogt door dit project.
- De herinrichting verhoogt de veiligheid voor elke weggebruiker (auto, fiets, voetganger) door het gebruik van de voorgeschreven breedtes enerzijds maar ook door diverse andere maatregelen (verhoogde fietspaden, asverschuiving, voorsorteerstroken, kiss and ride,...).
- Het heroriënteren van de verkeersafwikkeling door een aantal zijstraten af te sluiten, enkel richting in te voeren, kruispunten te herschikken,... bevorderen niet alleen de doorstroming op de gewestweg maar komen ook de algemene verkeersveiligheid en de leesbaarheid van het verkeer over het ganse project ten goede;

...

Op 10 maart 2014 stelt het college van burgemeester en schepenen van de tussenkomende partij eveneens het rooiplan en onteigeningsplan 'herinrichting veilige schoolomgeving en verbindende fietspaden langs de gewestweg N141 fase 1: Lindestraat' definitief vast.

De Lijn brengt op 20 mei 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De verwerende partij beslist op 27 mei 2014 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG / RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

...

De aanvraag is grotendeels in overeenstemming met de geldende voorschriften. Voor het gedeelte gelegen in agrarisch gebied strijden de voorgestelde werken met de geldende voorschriften van het gewestplan. Het betreft hier echter werken aan bestaande wegenis en de aanleg van een bufferbekken met beperkte ruimtelijke impact waarvoor afwijkingsmogelijkheden van toepassing zijn (zie verder).

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Overeenkomstig artikel 4.4.7. §2. kan in een vergunning voor kleine handelingen van algemeen belang, of voor lijninfrastructuur- en nutswerken die een gemeentelijk karakter hebben of kleine wijziging inhouden, steeds worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften, voor zover de betrokken handelingen de algemene bestemming en het architectonische en landschappelijke karakter van het gebied kennelijk niet in het gedrang brengen.

De Vlaamse Regering bepaalt welke handelingen van algemeen belang als klein worden beschouwd, en welke lijninfrastructuur- en nutswerken een gemeentelijk karakter hebben of een kleine wijziging inhouden.

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 05/05/2000, gewijzigd bij besluit van 20/07/2012, tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester.

Het betreffende besluit geeft in Hoofdstuk II — artikel 2, 1° + 3° + 5° en Hoofdstuk III — artikel 3, §1., 1° + 2° + 7° en artikel 3, §2., 1° + 3° aan dat de voorgestelde werken kunnen worden beschouwd als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben of als dergelijke handelingen kunnen beschouwd worden. De aanvrager geeft in de toegevoegde nota aan dat de werken een beperkte impact hebben op de omgeving en verduidelijkt het belang van deze werken. De voorgestelde inrichtingen overschrijden niet de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden, brengen de bestemming van de betrokken gebieden niet in het gedrang. De werken zijn vergunbaar op basis van de bovenvermelde afwijkingsbepalingen van het VCRO en het uitvoeringsbesluit.

...

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

De aanvraag betreft de eerste fase van de herinrichting van de gewestweg N141 tussen de brug over het kanaal Dessel-Kwaadmechelen (Kempens Kanaal) en het kruispunt met de Olmensesteenweg. In deze aanvraag wordt het gedeelte tot aan het kruispunt met de Nieuwstraat aangepakt. Gelijktijdig zullen ook de wegen die horen tot de schoolomgevingen heringericht worden. Al deze aanpassingswerken situeren zich in het centrum van de gemeente, in de deeltoren Oostham.

Omwille van de omvang van het totale projectgebied zal de tweede fase in een later stadium, met een apart aanvraagdossier, gerealiseerd worden. De aanpassingen zijn vooral van verkeerstechnische aard (instellen eenrichtingsverkeer, wegen afsluiten voor gemotoriseerd verkeer, voorsorteerstroken, e.d.) met als doel het opwaarderen van het centrum en het verhogen van de verkeersveiligheid rond de onderwijsinstellingen. Ook de veiligheid en kwaliteit van de fietspaden en het openbaar domein worden verbeterd. Daar waar nieuwe fietspaden worden voorzien, zullen ook volwaardige voetpaden worden aangelegd. Er zullen bijkomende parkeerplaatsen (voor langsparkeren) en laad- en loszones worden voorzien en bushaltes met perron, hokje en fietsenstalling. Op de toegangshelling naar de brug over het kanaal wordt een poort gerealiseerd door middel van een middengeleider met bomen. De riolering wordt aangelegd volgens de "Code van de goede praktijk" met o.a. buffering en vertraagde afvoer van het hemelwater, het hergebruiken van het verlaten tracé van de Hoenderbeek, aansluiting van de DWAafvoer op een nieuw aan te leggen riolering in de Genebendenstraat, het ontwerp voor een gescheiden rioleringsstelsel in de betrokken zijstraten en het voorzien van twee RWA-leidingen onder de gewestweg. Zowel voor de wegeniswerken als voor de aanleg van het bufferbekken dienen een aantal bomen gerooid te worden, maar in het project wordt ook de aanplant van nieuwe bomen en hagen voorzien.

Voor het welslagen van dit project werd een convenant afgesloten tussen de gemeente Ham en het Vlaams Gewest, in modules 10 en 13. Module 10 betreft de herinrichting van de schoolomgevingen, terwijl module 13 de herinrichting van het onderdeel gewestweg N141 omvat (verbinding tussen E313 en Leopoldsborg) in het kader van het voorzien van veilige fietspaden. Voor beide modules werd de projectnota conform verklaard in de Provinciale Audit Commissie van 27 november 2007.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex.

De mobiliteitsconvenant en modules hebben als voorwerp en als doel de gewestweg in overleg en samenwerking met alle betrokken partijen op een veilige en duurzame manier opnieuw in te richten, waarbij alle mobiliteitspartners medezeggenschap hebben om te komen tot een gezonde verkeerstechnische en leefbare weginrichting. De aanpassing van de wegenis en organisatie van de verkeersstromen is afgestemd op de omliggende scholen, de middenstand, appartementen en woningen, e.d. en bijgevolg integreerbaar in de omgeving en ruimtelijke context. Het beeld van het openbaar domein zal onder andere door het aanplanten van meer groen een meer landelijk karakter krijgen, zoals past bij een landelijke gemeente als Ham. Hierdoor wordt de leefbaarheid en belevingswaarde van het centrum van Kwaadmechelen verbeterd. Door de heraanleg en vernieuwing van de riolering wordt voldaan aan de eis van gescheiden riolering waarbij de buffering geconcentreerd wordt in het landschap geïntegreerde bufferbekkens. Dit is een meerwaarde voor de omgeving. Waar mogelijk krijgt het water opnieuw een plaats in het openbaar domein. Het ontwerp betekent een opwaardering van de huidige verouderde toestand. Door het gebruik van verschillende duurzame materialen in functie van de snelheid per zone wordt de verkeerssituatie duidelijk afleesbaar en dus veiliger. Door het voorzien van degelijke infrastructuur en bijkomende parkeergelegenheid in functie van de kerngerichte middenstand en het wonen in de omgeving worden gevaarlijke en hinderlijke situaties vermeden. De herinrichting verhoogt de veiligheid van elke weggebruiker (auto, fiets, voetganger) door het voorzien van voldoende ruimte voor de verschillende verkeersstromen en diverse andere maatregelen zoals verhoogde fietspaden, asverschuivingen, voorsorteerstroken, kiss and ride-strook, enz. Ook door het verkeerstechnisch aanpassen en reorganiseren van deze stromen (invoeren eenrichtingsverkeer, e.d.) wordt de doorstroming op de gewestweg bevorderd wat de algemene verkeersveiligheid en de leesbaarheid van het verkeer ten goede komt. Diverse alternatieven werden onderzocht, waarbij het voorliggend ontwerp als meest optimale oplossing naar voor geschoven werd.

Het advies van Duurzame Landbouwonwikkeling Limburg is ongunstig omwille van de inplanting van het bufferbekken in agrarisch gebied. Het is inderdaad zo dat de beoogde locatie zich bevindt aan de rand van een gebied dat volgens het gewestplan is ingekleurd als gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut. Er kan dus terecht de vraag gesteld worden of het bufferbekken niet beter in deze zone wordt ingericht. Volgens de aanvrager en het studiebureau blijkt uit voorafgaande studie dat dit gebied om diverse technische redenen (hoogteligging, infiltratieproblemen, ligging aan mogelijk overstromingsgevoelig gebied, e.d.), niet in aanmerking komt, maar ook omdat het te dicht bij de huidige overstortgracht van het pompstation Genebemden gelegen is. Bovendien werd de locatiekeuze voor het bufferbekken mede bepaald door het feit dat er volgens de geactualiseerde biologische waarderingskaart van het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek (INBO) binnen de zone voor gemeenschapsvoorziening en openbaar nut een complex van biologisch waardevolle en zeer waardevolle elementen aanwezig is. De voorgestelde zone is geregistreerd als biologisch waardevol, de impact op de omgeving en natuurwaarden is bijgevolg kleiner. Daarnaast wordt met het bufferbekken, zoals op de plannen ingetekend, de loop van de Hoenderbeek in feite gewoon sterk verbreed en wordt de lijn van het kanaal gevolgd waardoor de impact op het landschap beperkt blijft. Om deze redenen kan de voorgestelde keuze voor de locatie bijgetreden worden.

De gemeenteraad heeft op 06/02/2014 het bijzonder bestek en de raming voor de opdracht "herinrichting veilige schoolomgevingen en verbindende fietspaden langs de gewestweg N141 in het kader van module 10 en 13, fase 1" goedgekeurd.

De gemeenteraad heeft op 10/03/2014 het rooilijnplan en het onteigeningsplan voor "herinrichting veilige schoolomgevingen en verbindende fietspaden langs de gewestweg N141, fase 1" definitief vastgesteld.

De voorgestelde werken voldoen aan de vigerende normen en voorschriften en zijn vanuit ruimtelijk oogpunt aanvaardbaar en vergunbaar. De werken integreren zich voldoende in de omgeving.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Rene VALGAERTS, mevrouw Marie SCHUER, de heer Felix OOMS, mevrouw Germania HAUQUIER, de heer Freddy SCHUERMANS, mevrouw Augusta HAUQUIER, de heer Renaat LEMMENS, mevrouw Juliette HAUQUIER, de heer Luc SANTERMANS en mevrouw Ann DAEMEN hebben met een aangetekende brief van 14 juli 2014 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1314/0688/SA/3/0665.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden hieromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet haar belang in het verzoekschrift uiteen als volgt:

“..

In het feitenrelaas wordt aangetoond dat de afgegeven vergunning betrekking heeft op het goed dat thans nog eigendom is van verzoekende partij, maar met het oog op de uitvoering van de werken onteigend zal worden. De werken worden uitgevoerd aan de voorzijde van het winkelpand van verzoekende partij

...”

2.

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen als volgt:

“ ...

In casu is vast te stellen dat uit de omschrijving van het belang in het verzoekschrift tot nietigverklaring niet blijkt welke nadelen of hinder de verzoekende partij zou kunnen leiden. De verzoekende partij stelt weliswaar dat zij zal worden onteigend, doch dit nadeel vloeit niet voort uit de bestreden beslissing. Tevens stelt zij dat werken zullen worden uitgevoerd aan de voorzijde van het winkelpand, doch zonder aan te geven welke hinder of nadelen zij daardoor zal of zal kunnen ondervinden.

...”

De tussenkomende partij merkt bijkomend op dat het belang van de verzoekende partij bovendien onwettig is:

“ ...

Zoals terecht wordt gesteld in de door de verzoekende partij bestreden vergunning, zijn de parkeerplaatsen in de voortuinstrook van het goed van de verzoekende partij evenwel niet vergund. Overeenkomstig artikel 4.2.1, 5° VCRO is voor het gewoonlijk gebruik van een grond voor het parkeren van voertuigen nochtans een stedenbouwkundige vergunning vereist.

Tevens wordt in de door de verzoekende partij bestreden beslissing gesteld dat de huidige situatie onveilig is. Dit blijkt onder meer uit de onderstaande afbeelding die aantoont dat de voortuinstrook, die door de verzoekende partij wordt gebruikt als parking, te kort is om te parkeren, zodat er de facto tot op het voetpad wordt geparkeerd, hetgeen leidt tot onveilige situaties.

...

Middels voorliggende procedure wenst de verzoekende partij met andere woorden een illegale, niet vergunde, niet vergunbare en bovendien onveilige situatie te bestendigen. De verzoekende partij heeft bijgevolg geen wettig belang bij het enig middel.

...”

3.

In haar wederantwoordnota weerlegt de verzoekende partij deze excepties als volgt:

“ ...

De toekenning van de vergunning maakt het precies mogelijk dat verzoekende partij zal onteigend worden, zodat er minstens sprake is van onrechtstreekse hinder, dan wel een onrechtstreeks nadeel.

Bovendien wordt in het verzoekschrift tot nietigverklaring van verzoekende partij ook uitvoerig ingegaan op de gevolgen die de werken zullen hebben voor verzoekende partij, zodat ook hierdoor het belang van verzoekende partij voldoende aannemelijk wordt gemaakt.

Voor zover als nodig wordt opgemerkt dat er geen enkele wettelijke bepaling vereist dat een uiteenzetting van het belang in een afzonderlijk hoofdstuk in het verzoekschrift tot nietigverklaring wordt opgenomen.

Het valt moeilijk te betwisten dat verzoekende partij in haar verzoekschrift tot nietigverklaring duidelijk heeft gemaakt dat zij door de toekenning van de vergunning rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of een nadeel kan ondervinden. Zo wordt in het verzoekschrift tot

nietigverklaring niet alleen verwezen naar de onteigening die een (on)rechtstreeks gevolg zal zijn van de toekenning van de vergunning, maar wordt tevens herhaalde malen verwezen naar het feit dat door de werken de levensvatbaarheid van verzoekende partij in het gedrang komt.

Op dit punt wordt overigens uitvoerig ingegaan door tussenkomende partij in haar schriftelijke uiteenzetting van 17 december 2014. Met andere woorden erkent zij dat verzoekende partij wel beschikt over het vereiste belang.

*Tevens dient opgemerkt dat ook verwerende partij, namelijk de Gewestelijke Stedenbouwkundige ambtenaar **niet betwist** dat verzoekende partij aannemelijk maakt dat laatstgenoemde beschikt over het vereiste belang.*

...

Verzoekende partij heeft het handelspand op 30 juli 1996, dus ruim voor de invoering van de vergunningsplicht voor parkeerplaatsen, aangekocht (zie stuk 4 van verzoekende partij). Toen werd de voortuinstrook reeds aangewend als parkeerplaatsen.

Meer nog, het pand van verzoekende partij is steeds aangewend als handelszaak (initieel een bioscoop, later een meubelzaak en thans dus een buurtwinkel) en, de voortuinstrook had reeds de functie van parkeerplaatsen voor de inwerkingtredening van het gewestplan Hasselt — Genk (KB 03/04/1979) met als gevolg dat het vermoeden van vergunning zoals voorzien in artikel 4.2.14 VCRO van toepassing is.

Bovendien is er nooit een opmerking gekomen van de gemeente Ham over de aanwending van de voortuinstrook als parkeerplaats en plaats voor de levering van goederen. Het is derhalve in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur dat tussenkomende partij dit argument thans aanwendt om te stellen dat verzoekende partij geen wettig belang zou hebben.

De stelling van tussenkomende partij dat de voortuinstrook thans te kort is en dat er op het voetpad wordt geparkeerd, moet worden tegengesproken. De foto in de schriftelijke uiteenzetting van tussenkomende partij laat precies zien dat er niet op het voetpad wordt geparkeerd. De voortuinstrook is thans 4,5 meter lang, wat precies de lengte is van een standaard parkeerplaats.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden vergunningsbeslissing, bij de Raad beroep kan instellen, maar vereist niet dat deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

De bestreden beslissing kadert binnen de heraanleg van de gewestweg N141 in de gemeente Ham. Ingevolge dit project zal de voortuinstrook van de verzoekende partij gedeeltelijk worden onteigend.

2.

De verzoekende partij baat een buurtwinkel uit die gelegen is aan de Heidestraat, een onderdeel van de wegenis waarop de bestreden beslissing betrekking heeft. In het verzoekschrift wordt voldoende aannemelijk gemaakt dat de parkeerplaatsen bij de handelszaak zullen verdwijnen en

dat er moeilijkheden kunnen ontstaan bij de levering van goederen. Er is minstens sprake van onrechtstreekse hinder of nadelen in hoofde van de verzoekende partij zodat zij het in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereiste belang heeft.

De tussenkomenende partij kan niet worden bijgetreden waar zij stelt dat de verzoekende partij niet beschikt over een wettig belang. De tussenkomenende partij stelt wel dat de parkeerplaatsen in de voortuinstrook van de verzoekende partij onvergund zouden zijn maar opgemerkt moet worden dat de tussenkomenende partij hiervan geen enkel bewijs levert, noch van de omstandigheid dat deze beweerd onvergunde toestand aanleiding heeft gegeven tot enig handhavend optreden.

Voorgaande vaststellingen volstaan op zich om te besluiten dat de verzoekende partij beschikt over het vereiste belang bij het voorliggende beroep en dat de excepties van de tussenkomenende partij dienen verworpen te worden.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Enig Middel

Standpunt van de partijen

1.

In een enig middel roept de verzoekende partij de schending in van “*de VCRO en haar uitvoeringsbesluiten alsmede van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële en formele motiveringsverplichting*”.

De verzoekende partij zet uiteen als volgt:

“ ...

Welnu, zoals uiteengezet in het feitenrelaas, zijn de plannen met betrekking tot de werken thans zodanig uitgewerkt dat een groot gedeelte van de voortuinstrook van verzoekende partij zal worden onteigend met als gevolg dat de afstand tussen de voorgevel van het winkelpand en de stoeprand nog slechts minder dan 1,35 meter bedraagt. Dit is een gevolg van de geplande aanleg van een middenberm met bloembakken ter hoogte van het winkelpand van verzoekende partij met als gevolg dat de weg zal worden verbreed.

Met andere woorden, daar waar vandaag de dag nog drie tot vier parkeerplaatsen zijn voorzien in de voortuinstrook van het goed van verzoekende partij, kan vandaag de dag geen enkele parkeerplaats meer worden voorzien voor het cliënteel van de winkel.

Parkeren in de voortuinstrook is in de toekomst niet meer mogelijk met alle desastreuze gevolgen vanden. Het hoeft immers geen betoog dat dit onvermijdelijk rampzalige gevolgen zal hebben voor de verkoop van de winkel. Zo zal het cliënteel om praktische redenen geen grote aantallen of producten met groot volume of met veel gewicht meer kunnen aankopen, en net deze verkopen zorgen voor het overleven van de buurtwinkel. Zonder deze verkopen gaat de winkel onvermijdelijk ten onder.

Het argument van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar in de vergunningverlenende beslissing dat de huidige 3 tot 4 parkeerplaatsen in de voortuinstrook haaks op de rijrichting volgens het College van Burgemeester en Schepenen zonder stedenbouwkundige vergunning werd aangelegd, is, indien dit al effectief het geval zou zijn, vanzelfsprekend niet pertinent om te verantwoorden dat thans nagenoeg de

gehele voortuinstrook voor het winkelpand van verzoekende partij zal verdwijnen en er geen enkele parkeerplaats meer kan worden voorzien voor het cliënteel van de buurtwinkel.

Het argument van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar die zonder enige toelichting stelt dat er in de directe omgeving verschillende ruime parkeermogelijkheden zouden zijn waarvan de klanten gebruik zouden kunnen maken, is gelet op het voorgaande evenmin doorslaggevend.

Gelet op het voorgaande moet worden besloten dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij het verlenen van de vergunning van 27 mei 2014 een grove schending heeft begaan van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu wordt aangetoond dat bij de voorbereiding van de beslissing niet alle feiten werden onderzocht, wat ook blijkt uit de zeer summiere, onafdoende en niet-pertinente motivering van de vergunningsbeslissing onder meer aangaande de punten die door verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek werden opgeworpen. Meteen is ook een schending van het motiveringsbeginsel aangetoond.

Daarnaast moet worden besloten dat de beslissing om de vergunning toe te kennen strijdt met alle redelijkheid. Het kan moeilijk worden aangenomen dat een andere overheid op basis van de voorliggende feiten tot eenzelfde beslissing zou zijn gekomen. Ook het redelijkheidsbeginsel werd derhalve geschonden.

3.

Daarnaast wordt in het bezwaarschrift door verzoekende partij benadrukt dat door het plaatsen van de bloembakken in het midden van de rijweg en het feit dat in elke rijrichting slechts één rijstrook beschikbaar zal zijn, het verkeer volledig zal komen stil te staan tijdens de levering van goederen aan het winkelpand. De winkel kan immers enkel aan de straatkant beleverd worden.

Een groot deel van de leveringen aan de winkel gebeurt door vrachtwagens die een lengte tot 16,5 meter kunnen hebben, met daarachter nog een laad- en losbrug van minstens 1,80 meter. Het komt frequent voor dat meerdere paletten worden geleverd (soms tot 10 stuks) die tot 700 kg of meer kunnen wegen. Een levering kan dus heel wat tijd in beslag nemen.

Het behoeft geen toelichting dat hierdoor permanente verkeersproblemen zijn gegarandeerd.

Het argument van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat aan de overzijde van het handelspand een laad- en loskade wordt ingericht zodat volgens hem de leveringen het verkeer niet al te zeer zullen hinderen, kan absoluut niet worden gevolgd.

De laad- en loskade bedraagt slechts 9 meter en is derhalve ruim onvoldoende voor de gemiddelde vrachtwagen die de winkel beleverd.

Bovendien is de loskade schuin aan de overzijde van de straat voorzien, met als gevolg dat de leveranciers telkens de oversteek van de straat moeten maken. De beleving met zware paletten die zoals gezegd meer dan 700 kg kunnen wegen waarbij telkens de oversteek moet worden gemaakt, is niet alleen fysiek zeer belastend en tijdrovend, maar bovendien erg hinderlijk voor het verkeer en houdt grote risico's in van beschadiging of breuk van de geleverde goederen met alle eraan verbonden problemen (ongemak, aansprakelijkheid, betwistingen,...).

Een stremming van het verkeer zal bovendien veel ergernis wekken bij de mensen die de winkel passeren, en die veelal ook cliënteel zijn van verzoekende partij, wat wederom nefast is voor het overleven van de winkel.

Door de afwezigheid van een (gepaste) laad- en losmogelijkheid langs de kant van de straat waar de winkel is gelegen, zal zelfs bij frequente kleinere leveringen of het wegbrengen van afval van verpakkingen door het personeel van de winkel (ruim 200 kg wekelijks), de rijweg moeten worden overgestoken met de bijhorende overlast en risico's voor mens en goederen.

Ook op dit punt dient derhalve te worden besloten dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar bij het verlenen van de vergunning van 27 mei 2014 een grove schending heeft begaan van het zorgvuldigheidsbeginsel, nu wordt aangetoond dat bij de voorbereiding van de beslissing niet alle feiten afdoende werden onderzocht, wat ook blijkt uit de zeer summiere, onafdoende en niet pertinente motivering van de vergunningsbeslissing onder meer aangaande de punten die door verzoekende partij tijdens het openbaar onderzoek werden opgeworpen. Meteen is ook een schending van het motiveringsbeginsel aangetoond.

Daarnaast moet worden besloten dat de beslissing om de vergunning toe te kennen strijdt met alle redelijkheid, zodat ook het redelijkheidsbeginsel werd geschonden.

4.

Tevens dient opgemerkt dat de plannen zoals deze voorlagen ten tijde van het voeren van het openbaar onderzoek na het gevoerde onderzoek gewijzigd zijn.

Vlak voor de aanvang van het openbaar onderzoek bleek uit een inzage van de plannen met betrekking tot de werken waarvoor een vergunning werd aangevraagd, dat door de verbreding van de weg ter hoogte van het winkelpand van verzoekende partij, het aantal parkeerplaatsen zou worden gereduceerd van 3 of 4 naar nog één enkele parkeerplaats, zoals ten andere gesteld in het bezwaarschrift van verzoekende partij.

In de vergunningsbeslissing wordt gesteld "De huidige parkeerplaatsen in de voortuinstrook....zijn niet veilig en dienen dus aangepast te worden."

Zoals de plannen nu voorliggen, blijkt dat de afstand tussen de voorgevel van de winkel en de stoeprand nog slechts +/- 1,35 meter bedraagt en dat er dus geen enkele parkeerplaats meer wordt voorzien....

De aangekondigde aanpassing van de huidige parkeerplaatsen komt dus noch min, noch meer, neer op een volledige opheffing ervan, en zonder dat dit expliciet werd meegedeeld.

Het feit dat de plannen gewijzigd zijn nadat het openbaar onderzoek werd gevoerd, houdt derhalve een grove schending in van de bepaling van het VCRO en van de beginselen van behoorlijk bestuur, onder meer het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.

Ten slotte wordt opgemerkt dat in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de onduidelijkheid die in hoofde van verzoekende partij bestaat aangaande het al dan niet aanwezig van een niveauverschil tussen het fietspad en het voetpad. Verzoekende partij heeft hierover een opmerking gemaakt in het bezwaarschrift van 13 november 2013.

...

2.

De verwerende partij werpt op als volgt:

“ ...

Het middel, genomen uit de schending van de VCRO en haar uitvoeringsbesluiten, bevat geen omschrijving van de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

Het beroep is niet ontvankelijk wegens de ontstentenis aan middelen of ontvankelijk geformuleerde middelen.

...”

De verwerende partij antwoordt ten gronde als volgt:

“ ...

De huidige parkeerplaatsen in de voortuinstrook haaks op de rijrichting werden volgens het college van burgemeester en schepenen zonder stedenbouwkundige vergunning aangelegd, zijn niet veilig en dienen dus aangepast te worden.

Tevens heeft het college van burgemeester en schepenen het bezwaar weerlegd stellende dat er verschillende ruime parkeermogelijkheden in de directe omgeving zijn waar de klanten gebruik van kunnen maken indien het voorzien van voldoende parkeermogelijkheden op het eigen terrein niet mogelijk zou zijn.

Verzoekende partij toont niet aan dat de parkeerplaatsen in de voortuinstrook vergund zijn.

- Daarnaast werd in het bezwaarschrift door verzoeker gesteld dat door het plaatsen van de bloembakken in het midden van de rijweg en het feit dat in elke rijrichting slechts één rijstrook beschikbaar zal zijn, het verkeer volledig zal kom stil te staan tijdens de levering van goederen aan het winkelpand.

Ook dit onderdeel van het bezwaar werd onderzocht en weerlegd door het college van burgemeester en schepenen in zitting van 10.03.2014.

Aan de overzijde van het handelspand wordt een laad- en loskade ingericht zodat leveringen het verkeer niet al te erg zullen belemmeren.

De plannen werden niet gewijzigd na het openbaar onderzoek.

De door verzoekende partij ingediende bezwaren werden derhalve mee in overweging genomen bij de besluitvorming.

Er werd in voorliggend dossier een grondig en zorgvuldig onderzoek gedaan naar de feiten en de belangen.

Verzoeker laat zijn individueel belang prevaleren op het algemeen belang.

In het overwegend gedeelte van het voorwaardelijk vergunningsbesluit werden volgende overwegingen opgenomen bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

...”

3.

De tussenkommende partij voegt hieraan toe als volgt:

“ ...

De kritiek van de verzoekende partij is immers in hoofdzaak een kritiek op de opportuniteit van de door haar bestreden vergunning, waarbij zij weliswaar de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing betwist, doch geenszins in concreto aantoonst dat deze beoordeling kennelijk onjuist of onredelijk zou zijn.

Zelfs indien uw Raad per impossibile zou oordelen dat het middel meer omvat dan een loutere opportuniteitskritiek, is vast te stellen dat bij de weerlegging van de bezwaren van de verzoeker duidelijk wordt aangegeven dat de huidige parkeerplaatsen in de voortuinstrook niet vergund en niet veilig zijn. Tevens wordt aangegeven dat er in de toekomst in de onmiddellijke omgeving voldoende parkeerplaatsen beschikbaar zullen blijven. Het feit dat die parkeerplaatsen niet vlak voor de winkel van de verzoekende partij voorzien zijn, doet geen afbreuk aan het feit dat er wel degelijk parkeerplaatsen zijn in de onmiddellijke omgeving en leidt in geen geval tot de onwettigheid van de door de verzoekende partij bestreden vergunning.

*Het standpunt van de verzoekende partij dat de plannen zouden zijn gewijzigd na het openbaar onderzoek, mist hoe dan ook feitelijke grondslag. Van meet af aan was duidelijk dat er voor de winkel van de verzoekende partij geen parkeerplaatsen zouden worden voorzien. Ten bewijze daarvan voegt de tussenkomen partij als **stuk 4** een plan uit een presentatie van 9 oktober 2012 waaruit reeds bleek dat er voor de winkel van de verzoekende partij geen parkeerplaatsen waren voorzien.*

Ook de kritiek met betrekking tot de voorziene loskade aan de overzijde van de weg kan moeilijk worden begrepen. Ook op dit ogenblik wordt het verkeer immers geblokkeerd bij leveringen aangezien er geen langspaarkeerstrook is voorzien en de vrachtwagens bij levering bijgevolg ofwel op de rijweg, ofwel op het fietspad staan geparkeerd. De loskade aan de overzijde van de weg is een verbetering ten opzichte van de huidige situatie waarbij het aan de verzoekende partij toekomt de leveringen aan haar handelszaak derwijze te organiseren dat gebruikt wordt gemaakt van vrachtwagens die geschikt zijn voor het gebruik van de loskade (en meer in het algemeen voor leveringen in het centrum van de dorpskern van Kwaadmechelen), zodat de winkel veilig en zonder overlast voor de omgeving kan worden beleverd.

*Aangezien er ter hoogte van de winkel van de verzoekende partij een oversteekplaats voorzien is en aangezien dergelijke oversteekplaatsen moeten voldoen aan de normen inzake toegankelijkheid, stelt er zich tot slot ook geen enkel probleem inzake het vermeende niveauverschil dat door de verzoeker wordt aangevoerd. Overeenkomstig het Vademecum Toegankelijk Publiek Domein (**stuk 5**, zie p. 38), dat steeds moet worden nageleefd bij werken aan gewestwegen, moet een looproute zoals een oversteekplaats immers drempelloos zijn, waarbij het maximale niveauverschil in principe 2 cm bedraagt, afgeschuind onder 45°.*

...”

4.

In haar wederantwoordnota herneemt de verzoekende partij het middel en voegt zij toe als volgt:

“ ...

De laad- en loskade bedraagt slechts 9 meter en is derhalve ruim onvoldoende voor de gemiddelde vrachtwagen die de winkel beleverd. Een vrachtwagen op zich is bijna nooit kleiner dan 9 meter. Tevens moeten minimum 1,5 meter gerekend worden voor de losbrug.

Met andere woorden zal er nog enkel met bestelwagens kunnen worden geleverd. Het hoeft geen betoog dat dit absoluut gevolgen zal hebben voor de levensvatbaarheid van de winkel.

...

Volledig ten onrechte stelt tussenkomende partij in haar schriftelijke uiteenzetting van 17 december 2014 op pagina 8 dat op dit ogenblik het verkeer wordt geblokkeerd bij leveringen aangezien er geen langsparkeerstrook is voorzien en de vrachtwagens bij levering bijgevolg ofwel op de rijweg, ofwel op het fietspad staan geparkeerd. Dit is pure stemmingmakerij zonder enig onderliggend bewijs. Er is thans helemaal geen "blokkering" bij leveringen. Wanneer thans een levering door een vrachtwagen gebeurt, dan kan het verkeer nog steeds passeren via de andere rijstrook. Dit zou in de toekomst niet meer mogelijk zijn.

Zeer merkwaardig is de stelling van de tussenkomende partij ... dat "het aan de verzoekende partij toekomt de leveringen aan haar handelszaak derwijze te organiseren dat gebruik wordt gemaakt van vrachtwagens die geschikt zijn voor het gebruik van de loskade (...)". Met andere woorden erkent de tussenkomende partij dat verzoekende partij zal moeten snoeien in haar leveranciers en aankopen in kleinere hoeveelheden moet doen wat onlosmakelijk een enorme prijsverhoging betekent en een beperking van het aanbod in de winkel. Met andere woorden erkent de tussenkomende partij dat de handelszaak van verzoekende partij, waarvoor nochtans een vergunning is verleend, ten dode is opgeschreven.

Verwerende partij stelt in haar antwoordnota van 31 oktober 2014 dan weer dat verzoekende partij zijn individueel belang laat prevaleren op het algemeen belang. Vanzelfsprekend heeft verzoekende partij een individueel belang bij de grieven die hij aanwendt. Welke rechtsonderhorige zou zich in het tegenovergestelde geval noch kunnen richten tot de Raad voor Vergunningsbetwistingen? Niettemin kan moeilijk worden betwist dat verzoekende partij ook de gevaarlijke situatie hekelt die er ingevolge van de gewijzigde situatie zullen ontstaan.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Overeenkomstig artikel 11, tweede lid, 7° Procedurebesluit, moet een middel een omschrijving bevatten van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, en van de wijze waarop die regelgeving, voorschriften of beginselen door de bestreden beslissing worden geschonden. In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van "de VCRO en haar uitvoeringsbesluiten", kan dit niet beschouwd worden als een afdoende concrete omschrijving van de geschonden geachte regelgeving en is het middel onontvankelijk.

Uit de verdere uiteenzetting van het middel blijkt daarentegen wel voldoende duidelijk dat verzoekende partij de motivering van de bestreden beslissing bekritiseert, in het bijzonder voor wat de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening betreft. De verwerende en de tussenkomende partij hebben het middel evenzeer in die zin begrepen, zodat, anders dan de verwerende partij opwerpt, het middel in die mate dus wel als ontvankelijk kan worden beschouwd.

2.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van de verwerende partij om overeenkomstig artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en rekening dient te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening moet de verwerende partij rekening houden met de voor het dossier relevante in de omgeving bestaande toestand, rekening houdend met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die, voor zover noodzakelijk en relevant, voor het aangevraagde onderzocht moeten worden.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening geenszins in de plaats stellen van die van de verwerende partij. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de verwerende partij de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Om te voldoen aan de motiveringsplicht is de verwerende partij er niet toe gehouden elk bezwaar punt na punt te weerleggen. Het volstaat dat uit de bestreden beslissing blijkt op welke met de goede ruimtelijke ordening verband houdende motieven de verwerende partij tot het besluit komt dat het aangevraagde hiermee in overeenstemming is. Het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat de verwerende partij bij de feitenvinding slechts na een zorgvuldig onderzoek en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing neemt. Tot slot moet de verwerende partij de gegevens die in rechte en feite juist zijn, correct beoordelen en op grond van deze gegevens in redelijkheid tot een beslissing komen.

3.

De verzoekende partij verwijst naar het bezwaarschrift dat zij heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek. Zij wijst erop dat een groot gedeelte van haar voortuinstrook wordt onteigend zodat er bij de handelszaak geen enkele parkeerplaats voor het cliënteel meer overblijft en de levering van goederen in het gedrang komt.

Dit bezwaar van de verzoekende partij wordt in de bestreden beslissing geciteerd en onder meer als volgt weerlegd:

“ ...

De huidige parkeerplaatsen in de voortuinstrook haaks op de rijrichting werden volgens het College van Burgemeester en Schepenen zonder stedenbouwkundige vergunning aangelegd, zijn niet veilig en dienen dus aangepast te worden. Verder wordt er aan de overzijde van het handelspand een laad- en loskade ingericht zodat leveringen het verkeer niet al te erg zullen belemmeren en zijn er verschillende ruime parkeermogelijkheden in de directe omgeving waar de klanten gebruik van kunnen maken indien het voorzien van voldoende parkeermogelijkheden op het eigen terrein niet mogelijk zou zijn.

... ”

Anders dan wat de verzoekende partij aanvoert, blijkt uit de bestreden beslissing dus wel degelijk waarom haar bezwaar niet wordt bijgetreden. Volgens de verwerende partij veroorzaken de huidige parkeerplaatsen in de voortuinstrook een onveilige verkeerssituatie. Verder verwijst de verwerende partij naar de laad- en loskade die aan de overkant van de straat wordt voorzien en naar parkeermogelijkheden in de omgeving. De verzoekende partij overtuigt niet dat deze overwegingen

onjuist zijn of een kennelijk onredelijke beoordeling inhouden. De verzoekende partij lijkt daarom veeleer aan te sturen op een opportuniteitsoordeel, waarvoor de Raad, gelet op artikel 4.8.2, tweede lid VCRO, echter niet bevoegd is.

4.

Volgens de verzoekende partij werden de plannen zoals deze voorlagen tijdens het openbaar onderzoek gewijzigd. Initieel zou er nog sprake van een parkeerplaats ter hoogte van de handelszaak, terwijl uit de vergunde plannen blijkt dat er geen enkele parkeerplaats wordt voorzien.

Evenwel blijkt uit het dossier niet dat de plannen in de loop van de administratieve procedure werden aangepast, zodat dit middelenonderdeel feitelijke grondslag mist. Overigens verduidelijkt de verzoekende partij niet welke bepaling desgevallend geschonden zou zijn. De verzoekende partij gaat klaarblijkelijk voorbij aan artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO dat uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid om plannen beperkt aan te passen. Tot slot stelt de verzoekende partij dat er onduidelijkheid bestaat over het niveauverschil tussen het fietspad en het voetpad.

De Raad kan enkel maar vaststellen dat op de plannen de hoogteverschillen en lengte- en dwarsprofielen worden aangeduid zodat de verwerende partij hieromtrent met kennis van zaken kon oordelen. Uit de vergunde plannen blijkt ook dat, ter hoogte van het perceel van de verzoekende partij, een 'overgangsborduur' voorzien wordt.

5.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te voeren, wordt de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing wel onderzocht en blijkt tevens waarom haar bezwaren niet worden bijgetreden. De verzoekende partij toont niet aan dat de beoordeling van de verwerende partij foutief of kennelijk onredelijk is.

Het middel wordt verworpen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente HAM is ontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 augustus 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER